

РЕШЕНИЕ

№ 4018

гр. София, 20.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 02.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3607** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК. Образувано е по искова молба от Н. Н. П. от [населено място] срещу Министерството на младежта и спорта, с която се претендира заплащане на сумата от 75лв. – неимуществени вреди, причинени от бездействието на служители на Министерството на младежта и спорта да препратят своевременно жалбата на ищцата от 20.12.2019г. срещу мълчалив отказ на главния секретар на ММС да се произнесе по заявление на за достъп до обществена информация вх. № ДИ-14-00-23 от 17.10.2019г в съда. Същата е препратена на 06.03.20г. Обезщетението се претендира за периода от 06.02.20г. до 22.05.20г., а неимуществените вреди се изразяват в разочарование, възмущение, чувство за подведеност и подигравка, накърнено чувство за справедливост, които са довели ищцата до нервност и периодично безсъние.

Ответникът - Министерството на младежта и спорта, редовно призовано, не депозира отговор на исковата молба. Изразява становище за недопустимост и алтернативно – за неоснователност на същата. Подробни съображения развива в писмени бележки по съществото на спора, представени в съз, в които претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на ищеца.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на исковата претенция и смята, че същата трябва да бъде оставена без уважение.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, намира за установено следното от

фактическа страна:

Със заявление вх. № ДИ-14-00-23 от 17.10.2019г. ищецът е поискал от министъра на младежта и спорта да предостави достъп до обществена информация, посочена в заявлението. Сроктът за произнасяне по заявлението съгласно чл. 28, ал.1 от ЗДОИ е изтекъл на 31.10.2019г. Поради непроизнасяне на административния орган, ищецът е подал чрез ММС до АССГ жалба вх. № 26-00-61 от 20.12.2019г. срещу мълчалив отказ да се предостави исканата обществена информация. Тази жалба е изпратена в съда на 06.03.2020г., т.е. около 2 мес. и половина след срока за изпращане съгласно чл. 152, ал.2 от АПК. Междувременно с решение № ДИ-14-00-23 от 04.02.2020г. на главния секретар на ММС се предоставя пълен достъп до исканата от ищеца обществена информация. По делото е разпитана като свидетел А. Ч. П. –колега на ищцата, която в периода от 06.02 до 22.05.2020г. е била на работа с ищцата. Последната ѝ е споделяла за своята фрустрация от липсата на отговор и от цялата реакция на министерството във връзка със заявлението ѝ за достъп до обществена информация относно нивото на заплащане по длъжности в министерството, вкл. че жалбата ѝ не е била предадена на административния съд, тоест, че не е спазен закона. Ищцата имала силно изразено чувство за справедливост и изпитвала гняв, когато някой не спазва закона, особено, ако е държавна институция.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Искът е предявен срещу надлежен ответник по смисъла на чл. 205 АПК, тъй като твърдяното от жалбоподателя незаконосъобразно бездействие по своевременно препращане на жалбата на ищцата от 20.12.2019г. в съда, е извършено от служители на ответника, където жалбата е регистрирана.

Съгласно чл.203 АПК, гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Исковата защита е по чл.1 ал.1 от ЗОДОВ. Фактическият състав на този текст изисква наличието на следните елементи: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред, като в случай на незаконосъобразно действие, същото би могло да бъде констатирано и в производството по обезщетението; вреда от такъв административен акт и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липсата на който и да е от тези елементи, отговорността по чл.1 ал.1 от ЗОДОВ не може да бъде реализирана.

В случая е налице незаконосъобразно бездействие от страна на ответника да препрати адресираната до АССГ жалба от 20.12.2019г. срещу мълчалив отказ в съда. Съгласно чл. 152, ал.1 от АПК жалбата се подава чрез органа, издал оспорения акт. Независимо от факта, че междувременно административният орган е издал искания от ищеца административен акт, компетентен да се произнесе по жалбата е съда, дори правният интерес на ищеца да оспорва мълчалив отказ да е отпаднал. Именно това е сторено с определение № 2960 от 23.04.2020г. по адм. дело № 2628/2020г. на АССГ, 59 с-в. Чл. 152, ал.2 от АПК предвижда изпращането на жалбата в съда да стане в 3-дневен срок, като органът уведомява подателя на жалбата за това. В случая жалбата е изпратена на 06.03.2020г., видно от печат върху придружителното писмо на л.24. Т.е. налице е забавяне от около 2 месеца и половина, което представлява бездействие да се изпълни посоченото законово задължение. Следователно налице е първата

предпоставка – незаконосъобразно бездействие от страна на ответника.

Не е налице обаче втората предпоставка - претърпяна вреда, изразяваща се в разочарование, възмущение, чувство за подведеност и подигравка, нахърнено чувство за справедливост, които са довели ищцата до нервност и периодично безсъние. Съгласно разпоредбата на чл. 52 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ обезщетение за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост, като сочената от закона справедливост визира не само размера на следващото се обезщетение, а и всичко, което е свързано с обезщетяването. На обезщетяване подлежат и вътрешните, душевни състояния, но тогава, когато справедливостта налага същите да бъдат възмездени. Не всяко отражение върху душевното състояние дава основание за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди. В този смисъл РЕШЕНИЕ № 14284 ОТ 23.12.2016 Г. ПО АДМ. Д. № 11417/2015 Г., III ОТД. НА ВАС. В случая не би могло да се счете за справедливо присъждането на обезщетение за преживени негативни емоции, с оглед тяхното естество и характер, при положение, че се основават на неизпълнение на законово задължение за препращане на жалба срещу мълчалив отказ от предоставяне на обществена информация. Твърдяното негативно въздействие се основава на нахърненото право да се предостави достъп до обществена информация в посочения от закона срок, а не на несвоевременното изпращане на жалбата в съда. Освен това ищецът е разполагал с възможността по чл. 152, ал.4 от АПК да подаде копие от жалбата директно в съда, който да изиска преписката, вместо да се подава на уния и разочарование. Още по-малко могат да се претендират вреди от процесното бездействие в период от 06.02.20г. до 22.05.20г., тъй като на 06.02.2020г. ищецът е получил решение № ДИ-14-00-23 от 04.02.2020г. на главния секретар на ММС, с което му е предоставен пълен достъп до исканата обществена информация, а на 06.03.2020г. жалбата е заведена в съда. Още към 06.02.2020г. ищецът като юрист е могъл да осмисли, че вече няма правен интерес да оспорва мълчалив отказ, тъй като обществената информация му е предоставена и изпращането или неизпращането на жалбата срещу мълчаливия отказ в съда е формалност, от която не могат да произтекат нито негативни, нито позитивни последици за ищеца. Освен това с изпращането на жалбата в съда на 06.03.2020г., т.е. един месец след предоставяне на информацията, ищецът не може да търпи никакви вреди от неизпращането ѝ, които да продължават до 22.05.2020г., когато е подадена молба на ищеца на л. 12-13.

Не е налице и третата предпоставка, тъй като не съществува никаква причинна връзка между незаконосъобразното бездействие на ответника, и евентуално причинено на ищеца увреждане на това основание. Бездействието на ответника представлява нарушение на административнопроизводствените правила, като преценката дали същото е съществено се извършва от съда в производството по оспорване на мълчаливия отказ. Нарушаването на процедурните правила съставлява самостоятелно основание за отмяна на административния акт по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК и именно това е реда /чл. 145 - чл. 178 от АПК/ за защита на претендираните права на ищеца, а не по реда на ЗОДОВ. Само за пълнота на изложението следва да се добави, че ако ответникът не е изпълнил задължението си по чл. 152 от АПК и не е изпратил на съда административната преписка по оспорения мълчалив отказ, то съществува още един процесуален способ за защита на увредената страна, и това са правилата на чл. 256 и чл. 257 от АПК. В този смисъл РЕШЕНИЕ № 4529 ОТ 30.03.2011 Г. ПО АДМ. Д. № 5578/2010 Г., III ОТД. НА ВАС.

Предвид изложеното предявеният иск се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

При този изход на спора основателно се явява искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер от 200лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

С оглед горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от Н. Н. П. срещу Министерството на младежта и спорта с искане да ѝ бъде присъдено обезщетение за нанесени неимуществени вреди в размер на 75лв., причинени от незаконосъобразно бездействието на служители на Министерството на младежта и спорта да препратят своевременно жалбата на ищцата от 20.12.2019г. срещу мълчалив отказ на главния секретар на ММС да се произнесе по заявление на за достъп до обществена информация вх. № ДИ-14-00-23 от 17.10.2019г в съда.

ОСЪЖДА Н. Н. П. от [населено място] да заплати на Министерството на младежта и спорта сумата от 200лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: